

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. II. Quid præcesserit Jesum Christum in triumpho Ascensionis suæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

randum ipsius corpus in omni possidebat excellentiâ, seque tam citò stiterit ad dexteram Dei Patris sui, quàm se subduxerit oculis Apostolorum.

Quantâ celeritate animæ beatæ cœlos conscendant.

Quàm ineffabile nobis solatium, quodd animæ sanctæ eadem celeritate sese evibrent in sinum beatæ suæ æternitatis! Ita in instanti, quo liberantur è carcere Corporis sui mortalis, pondus amoris, quo trahuntur, tam potens est, ut attollat illas in momento usque in cœlum Empyreum. Eheu! quòd miser-

rabilium nostrorum Corporum pondus nos ita deprimat ad terram, animamque nostram tam reddat pigram, ignavam & gravem, ut movere se quasi nesciat, quando elevare, se debet ad Deum? Nonne ingemiscendum nobis sit cum magno Apostolo: *Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis hujus?* Nonne horro- rori nobis sit gravis hæc moles, nobisque reddat stimulum, ut ardentè desideremus quanto- cyùs ab illa liberari?

ad Rom. 7. v. 24.

ARGUMENTUM.

Quid præcesserit Jesum Christum in triumpho Ascensionis suæ?

ARTICULUS II.

Sanctus Rex David unus ex Avis Jesu Christi secundum carnem, postquam maximo cum gaudio de longè aspexit Majestatem triumphi ipsius in die Ascensionis suæ, haud continere se potuit, quin caneret in Psalmo quadragésimo sexto:

Psal. 46. Ascendit Deus in júbilo, & Dominus in voce tubæ. Non est triumphus,

Omnes triumphos præcedit magnus rumor.

quem non præcedat confusus acclamantium rumor populorum, qui repleant aërem carminibus lætitiæ: triumphus est nullus, qui non præmittat ante se tubas plures, suam annuntiantes magnificentiam; sed nun-

quam aliquis fuit, qui ita resplenduit sicut triumphus Jesu Christi, quando desertâ terrâ ascendit in cœlum; miliones enim vocum cuncta per sæcula illius annuntiârunt gloriam.

In audio primam valde à longinquo, ab initio mundi & sub lege naturæ. Aliquis Enoch, triumphum postquam exegerat trecentos sexaginta & quinque annos in continua contemplatione excellentiarum Dei, abreptus fuit, citra id, quòd moreretur, à mortalibus, & collocatus, ubi Deus scit, ut esset tuba prima, quæ publicaret ex tunc triumphum Ascensionis Domini nostri.

Ali-

Secunda
Elias.

Aliquis Elias in lege scripta, vir totus igneus, Seraphim in amore, Cherubim in cognitione, Angelus in puritate, Propheeta totus accensus Zelo gloriae Dei sui, postquam fuerat imago viva Salvatoris mundi, exercens ratione quaedam, sicut ipse, Omnipotentiam quamdam in caelo & in terra, fuit raptus sicut Enoch, à mortalibus in curru igneo, ut exhiberet nobis magnificentiam Ascensionis suae.

Tertia Moy-
ses.

Aliquis Moyses, primus in mundo Scriptor, mirifice representavit nobis illum sub idæa aquilæ, quæ regina est ætheris & nobilissima avium, tam sublimiter se attollens in caelum, ut ex aspectu amittat illam terra, quæ contemplatur solem è vicino, oculo firmo ac imperterrito, in splendidissima radiorum suorum majestate, quæ provocat exemplo suo & voce suâ, omnes pullos suos, ad imitandum generositatem suam, sui que volatus sublimitatem, & per hoc nobis innuit, quod ita Salvator mundi trahere nos debeat post se in caelum per triumphum Ascensionis suae: *Sicut aquila provocans ad volandum pullos suos.*

Deut. 32.

Quarta Mi-
chæas.

Aliquis Propheeta Michæas, concordans vocem suam cum illa Moysis, quasi ad componendum harmoniam Mosaicam, quæ annuntiaret tot ante saecula gloriam triumphi illius, eximium

hoc modulatur Carmen: *Ascendet, pandens iter ante eos, & transibit Rex eorum coram eis, & Dominus in capite eorum.*

Mich. 2.

Regius Vates conjungit se illis, & totus abreptus gaudio aspiiciens à longe magnificentum Jesu Christi triumphum, exclamat Psalmo centesimo tertio: O mi Deus, quàm es magnificus! circumfusus appares totus splendore, decore indutus, & amictus lumine sicut vestimento tuam perficis Ascensionem in nube, & super alas ventorum ingrederis: *Qui ponis nubem ascensum tuum, & ambulas super pennas ventorum.*

Quinta Rex
David.

Sed contentus non est, nisi excitet omnes terræ nationes ad plaudendum manibus, ad replendum universum aërem suis clamoribus, jubilis, lætitiæ canticis, seque demonstrandum totas abreptas gaudio. *Omnes gentes plaudite manibus, jubilate Deo in voce exultationis; & addit causam, Ascendit Deus in jubilo.*

Psal. 103.

Psal. 46.

Sanctus Augustinus semper sublimis in cogitationibus suis, semperque accensus fervore affectuum suorum, transgreditur seipsum, velut ebrius Enthusiasmo prorsus cœlesti, quando describit præcursores insignis hujus triumphi, sermone centesimo septuagesimo octavo. Sanctificatur tota amplitudo aëris transeunte Sancto Sanctorum, Jesu Christi & beato comitatu ejus; *pavet omne*

S. Augustin.
serm. 178.
de temper.Describitur
magnificen-
tia triumph
Jesu Christi
Ascendentis
in caelos.

omne cœlum, mutantur astra, concurrunt confestim fulmineus ille militiæ cœlestis exercitus. Vident Regem suum vivæ carnis manubias reportare, atque hoste debellato hominem in superna conscendere, agnoscunt in cicatricibus signa bellorum, adorant in carne vulnera jam sanata, admirantur ibi pulchritudinem tam puram, quam minima macula peccati non attigerat, cum nec quidpiam in illam suâ virulentiâ, gravidus ille veneni draco vomuerit; serpens enim vestigium in petra non figebat. Plaudunt agmina, tubæ sonant, lætis semiscentia modulamina blanda choris funduntur; universus orbis mutatus videtur in suavem harmoniam, juxta quod scriptum est: *Ascendit Deus in jubilatione, & Dominus in voce tubæ.* Nam ecce confestim splendidus ille senatus cœlestis assurgit, seque prosternt ante ipsum, dum interim omnes regni subditi, quos conquieserat in terris, ascendunt in altum, ad conjungendum se illis. Omnes cœlorum aperiuntur portæ, regia ampla Dei reseratur, undique siderei repagula cœli, atque astriferi orbis arcana solutâ penitus compage patefcunt; recedit in geminam arcem divisus aër, seque curvat ad componendum velut arcum triumphalem, lumina cœli Empyreici & illa astrorum

se conjungunt, ut nonnisi unicum constituant diem; ambo sua homagia impendunt eidem Domino, sibi que velut duo chori Musici alternatim respondent: Illi, qui ascenderunt è terra incipiunt primi: *Tollite portas Principes vestras, & elevamini porta aeternales, & introibit Rex gloria; Interrogant hi: Quis est iste Rex gloria? Respondent illi: Dominus virtutum ipse est Rex gloria.*

Hic est sponsus ille candidus & rubicundus, descriptus in sacro Epithalamio; candidus ob perfectissimam suam innocentiam, sed totus rubicundus sanguine, quem effudit pro salute hominum: hic est ille, qui non habuit speciem; neque decorem, infirmus in laqueo, fortis in spolio, vilis in corpusculo, armatus in prælio, foedus in morte, pulcher in resurrectione, candidus ex Virgine, rubicundus in Cruce, fuscus in opprobrio, clarus in cœlo. Hic est, qui docuit cœlum portare homines; & eadem caro, quæ inaudiit funestam hanc sententiam: Terra es, & in terram revertêris, hodie cum gaudio audit: Eras terrâ vilior per peccatum tuum, & ego nobiliorem cœlis te reddo per gratiam meam; tu eras esca vermium, & eris æternaliter socia Angelorum. Ecce portam cœli, quam clauserat per peccatum Adam primus, aperuit per sancti-

Pulchritudo
Jesu Christi.
in Ascensione
sua.

tita-

titatem Adam secundus. Non sequamur primum, qui nos duceret in infernum, sed sequamur secundum, qui nos ducet in cœlum.

Oppositiones
inter vias pri-
mi Adami, &
illas secundi.

Primus Adam deducebat nos per viam superbiæ ad humiliatōnes æternas, quia scriptum est: *Qui se exaltat, humiliabitur*; secundus Adam ambulare nos docet per viam humilitatis, quæ nos deducet ad gloriam æternam, cum scriptum sit: *Qui se humiliat exaltabitur*. Primus dirigebat nos per viam voluptatum & commoditatum vitæ: secundus nos invitat ad portandum Crucem post se, ad amandum semper mortificationem & exercitia pœnitentiæ. Primus erat totus terrestris, & nonnisi terram anhelabat, honorumque

terrenorum possessionem: secundus est totus cœlestis, & contemnere nos docet caduca hujus mundi bona, & aspirare nonnisi ad bona solida & duratura in æternum. Peribis igitur infallibiliter, si secutus fueris Adam primum, ambulando sicut ipse per viam honorum, voluptatum & amoris creaturarum: sed si vivere velis in æternum, sequere constanter Adam secundum, ambulans post ipsum per viam humilitatis, afflictionis, & perfectæ expoliationis rerum mundanarum.

Sed ad hoc ut animemur magis, postquam audivimus gloriosos applausus & jubilos lætitiæ, præcedentes triumphum Jesu Christi in cœlum ascendentis; videamus.

ARGUMENTUM.

Quanta sit magnificentia & gloria Triumphatoris.

ARTICULUS III.

Aeternitas integra non nimis longa crit omnibus Beatis ad contemplandum & admirandum, magnificencias, glorias & excellentias infinitas, quas omnes conjunctas vident in Persona Jesu Christi, in die, quo triumphans ingreditur sanctam civitatem, Jerosolymam cœlestem. Vident, quod sit Filius Unicus genitus à Patre ante sæcula,

quodque ex jure nativitatis suæ æternæ includat in seipso, omnes infinitas excellentias Dei Patris sui. Abyssus hæc Divinitatis, cujus pulchritudinibus summè oblectantur, suâ absorbet illos profunditate; nunquam non sua illi navabunt studia, nunquam tamen comprehendent ipsam.

Vident, ipsum esse eundem Filium Unigenitum, natum ex
Nnnnnn Maria